

Zielen aller landen, vertedert u

“Hoe gaat het met de vereniging van mismaakte zielen?”

“Goed. Bijzonder goed. Het ledental loopt op.”

“En die voorzitter van laatst?”

“Dat was een voorzitster. En een lekker ding. Maar die voldeed niet. Veel te gelukkig. We hebben haar weggekankerd bij de laatste vergadering.”

“Nounou. Bohboh. Was dat nou wel helemaal nodig, met zulke praat?”

“In embryo niet. Vanzelfsprekend. Daar de meesten van ons wat ruwe kantjes bezitten, gaat het wel op die manier. Hoe staat het met jouw arme zieltje?”

“Meestentijds goed. Dus ik zal in potentie geen voorzitter in spe kunnen zijn voor jouw ideaaltjes. Ik probeer thans zo'n in de oude historie verloren gegane cultdienst weer tot leven te wekken. Tot meerdere eer en glorie van mijn eigen welzijn.”

“De meeste van onze nieuwe leden hebben dat ook geprobeerd. Weinig succesvol. Een paar enkelingen overdenken de mogelijkheid om in de linkervleugel van onze vereniging de zijbeuk 'misvormde zielen' op te richten.”

“Het moet toch niet gekker worden.”

“Je hebt volkomen gelijk. Wat moeten we toch in deze wereld met al die ideaalstrevertjes? Zijn we het er uiteindelijk over eens dat er zielen zijn, moeten ze nog weer misvormd zijn.”

“Zielen? Zielen? Ongewassen wellicht, of dood, of onverklaarbaar verenigd, maar ik weet het niet zo zeker.”

“Hoeft ook niet. Wist je dat je er met een hamer op kunt slaan? Ze zijn niet groot, ongeveer acht pond, dus je moet goed mikken.”

“Met een hamer? Waarom niet met een bijbel?”

“Nooit met een heilig boek op een ziel slaan. Dat geeft maar nieuwe vloeken. Hebben we niet nodig.”

“De ijzerwinkel is blij met jullie.”

XXIX.X.V